

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2009. július 22. (06.08)
(OR. de, en)**

11971/09

DROIPEN 61

FEDŐLAP

Küldi:	Nikolaus Obrovski, IB-tanácsos, Ausztria Európai Unió melletti Állandó Képvislete
Címzett:	Ivan Bizjak, a Tanács Főtitkársága H. Főigazgatóságának (Bel- és Igazságügy) főigazgatója
Tárgy:	A Tanács 2005. február 24-i 2005/212/IB kerethatározata a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról – Értesítő levél

A delegációk mellékelten kézhez kapják Ausztria értesítő levelét.

Ausztia Európai Unió melletti
Állandó Képvisellete
B-1040 Bruxelles, Avenue de Cortenbergh 30
Tel.: (32-2) 234 51 00 (központi szám)
Fax: (32-2) 235 61 00
E-mail: bruessel-ov@bmeia.gv.at

Ügyintéző: Nikolaus OBROVSKI
Tel.: (32-2) 234 52 69 (közvetlen)
Fax: (32-2) 235 63 08
E-mail: nikolaus.obrovski@bmeia.gv.at

Brüsszel, 2009. június 26.

Jonathan Faull Főigazgató Úr részére
Európai Bizottság
A Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatósága
Rue de Luxembourg 46
1049 Bruxelles

Hivatkozási szám: 3.3.20/18/09

Tárgy: A Tanács 2005. február 24-i 2005/212/IB kerethatározata a
bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez
használt eszközök elkobzásáról
– Értesítés

Tisztelt Főigazgató Úr!

Ausztia Állandó Képvisellete benyújtja azon átültető rendelkezések áttekintését,
valamint azon vonatkozó törvényi rendelkezéseket, amelyekkel Ausztia a
bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt
eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB tanácsi
kerethatározatból eredő kötelezettségeket nemzeti jogába átültette.

Tisztelettel:
az Állandó Képviselet részéről:

Nikolaus Obrovski
(igazságügyi attasé)

E levél egy példányát Ivan Bizjak főigazgatónak és e-mail formájában Sebastiano Tiné
részlegvezetőnek is megküldték.

Az átültető rendelkezések áttekintése

A Tanács 2005. február 24-i 2005/212/IB kerethatározata a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról

A bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló 2005. február 24-i tanácsi kerethatározat (HL L 68., 2005.3.15., 51. o.) 6. cikkének (2) bekezdése értelmében a tagállamoknak legkésőbb 2007. március 15-ig el kell juttatniuk a Tanács Főtitkárságához és a Bizottsághoz azon rendelkezések szövegét, amelyekkel az e kerethatározat szerinti kötelezettségeiket nemzeti jogukba átültetik.

E kötelezettségnek megfelelően az Osztrák Köztársaság közli, hogy az osztrák jog következő rendelkezései révén maradéktalanul eleget tesz az ezen jogi aktus szerinti kötelezettségeinek:

2. cikk – Elkobzás:

A szóban forgó cikk tartalmilag megfelel a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló 2001. június 26-i tanácsi kerethatározat 1. cikke a) pontjának (a pénzmosásról, a bűncselekményből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló Európa tanácsi egyezmény 2. cikkével összefüggésben).

Az osztrák jog ezt a rendelkezést a büntető törvénykönyv (Strafgesetzbuch) 20., 20b. és 26. paragrafusán, az Osztrák Közlöny (Bundesgesetzblatt) I 2004/19 számában foglalt büntetőeljárás törvény (Strafprozessordnung) 110–115. paragrafusán (a büntetőeljárás törvény korábbi változatának 143. és 144a. paragrafusán), továbbá a büntetőeljárás törvény 443–446. paragrafusán, valamint a kiadatásról és jogsegélyről szóló törvény (Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz) 64–67. paragrafusán keresztül teljesíti. Az elkobzás az osztrák jog szerint nem korlátozódik a bizonyos súlyosságú bűncselekményekre, így biztosítandó, hogy a 2. cikkben foglalt feltételt teljesítettnek lehessen tekinteni.

3. cikk – Kiterjesztett elkobzási hatáskör:

A 3. cikk szerinti kötelezettséget az osztrák büntetőjog a büntető törvénykönyv (Btk.) 20. és 20b. paragrafusán keresztül veszi figyelembe. Különösen azért, mert a Btk. 20. paragrafusa a vagyonlefoglalást nem bizonyos bűncselekmények elkövetésétől teszi függővé, hanem azokban az esetekben teszi lehetővé, amikor a vagyoni előny megszerzésére egy büntetendő cselekmény érdekében vagy az által került sor. Az ilyen cselekmény miatt kiszabott ítélet ezért nem feltétel.

Ezen túlmenően a Btk. 20. paragrafusának (3) bekezdése lehetővé teszi a vagyonlefoglalások szigorítását azon elkövetők esetében, akik egy bünszervezetben vagy terrorista csoportban való tagságukkal egyidejűleg olyan vagyoni előnyre tettek szert, amelyről feltételezhető, hogy büntetendő cselekményből származik, és amelynek jogszerű eredetét az elkövető nem tudja bizonyítani.

A vagyonlefoglalás mindenesetre a bűnelkövető elítélése esetén is lehetséges, hogy teljesüljenek a kerethatározat 3. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott kötelezettségek, amelyek értelmében az elkobzást legalább azokban az esetekben engedélyezni kell, amikor „egy nemzeti bíróság meghatározott tények alapján teljes mértékben meg van győződve arról, hogy a kérdéses vagyon az elítélt személy[nek] az (1) bekezdésben említett bűncselekmény miatti elítélését megelőző[en] [...] elkövetett bűncselekményeiből származik”.

A 3. cikk (2) bekezdésében megkövetelt, arról való teljes mértékű meggyőződés, hogy a vagyon bűncselekményekből származik, mindenképpen szükséges az osztrák jog szerinti vagyonlefölözéshez, és az különösen a Btk. 20. paragrafusának (2) bekezdésében is tükröződik.

A 3. cikk (2) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételt a Btk. 20. paragrafusának (3) bekezdése teljesíti.

A 3. cikk (3) bekezdésében foglalt, nem kötelező rendelkezés tekintetében megjegyzendő, hogy a Btk. 20. paragrafusának (4) bekezdése értelmében a vagyonlefölözést nem csak a büntetendő cselekmény elkövetője esetében kell végrehajtani, hanem azon személy esetében is, aki részére az elkövető a büntetendő cselekmény révén vagy annak céljából szerzett vagyoni előnyt átruházta, és aki ezáltal közvetlenül és jogalap nélkül gazdagodott. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha ez a harmadik személy jogi személy.

4. cikk – Jogorvoslat:

A bíróság vagyonjogi rendelkezéseivel kapcsolatos jogorvoslatot valamennyi érintett tekintetében a büntetőeljárás törvény 443–445a. paragrafusa szabályozza. A vagyonjogi rendelkezésekkel kapcsolatos határozat ellen az elítélt vagy a potenciálisan felelősségre vonható személy javára vagy hátrányára fellebbezés nyújtható be, kivéve a büntetőeljárás törvény 445a. paragrafusa szerinti egyszerűsített határozathozatal végrehajtásának esetét.

Az említett rendelkezések szövegét a melléklet tartalmazza.

A büntetendő cselekményekről szóló 1974. január 23-i szövetségi törvény (büntető törvénykönyv, Btk.)

A Btk. 20. paragrafusa – Vagyonlefölözés

(1) Azt a személyt, aki

1. büntetendő cselekményt követett el, és ezáltal vagyoni előnyre tett szert, vagy
2. egy büntetendő cselekmény elkövetése céljából vagyoni előnyben részesült, az ennek során keletkezett, jogalap nélküli gazdagodásnak megfelelő összegű pénzbüntetés megfizetésére kell ítélni. Amennyiben a gazdagodás mértéke nem vagy csak aránytalan ráfordítások révén állapítható meg, a lefölözendő összeget a bíróságnak kell megállapítania, saját meggyőződése szerint.

(2) Amennyiben az elkövető

1. folytatólagosan vagy ismétlődő jelleggel követett el bűncselekményeket (17. §), és azok révén vagyoni előnyre tett szert, vagy azok céljából vagyoni előnyben részesült, valamint
2. az elkövetett bűncselekményekkel egyidejűleg további olyan vagyoni előnyre tett szert, amelyről feltételezhető, hogy további hasonló bűncselekményekből származik, és amelynek jogszerű eredete nem bizonyítható, akkor a lefölözendő összeg megállapításánál ezt a vagyoni előnyt is figyelembe kell venni.

(3) A bíróság által saját meggyőződése szerint megállapított, a keletkezett gazdagodás mértékének megfelelő pénzbüntetésre kell ítélni azt az elkövetőt, aki egy bűnszervezetben (278a. §) vagy terrorista csoportban (278b. §) való tagságával egyidejűleg olyan vagyoni előnyre tett szert, amelyről feltételezhető, hogy büntetendő cselekményből származik, és amelynek jogszerű eredete nem bizonyítható.

(4) A gazdagodás mértékének megfelelő pénzbüntetésre kell ítélni azt a személyt, aki egy másik személy által elkövetett büntetendő cselekmény révén, vagy az ezen cselekmény elkövetésére fordított vagyoni előny révén közvetlenül és jogalap nélkül gazdagodott. Amennyiben a gazdagodás alanya egy jogi személy vagy egy társaság, a szóban forgó jogi személyt vagy személyegyesítő társaságot kell e pénzbüntetés megfizetésére kötelezni.

(5) Amennyiben a gazdagodás közvetlen alanya elhalálozik, vagy a gazdagodásból közvetlenül részesülő jogi személy vagy személyegyesítő társaság már nem létezik, a vagyonlefölözést a jogutód tekintetében kell érvényesíteni, feltéve, hogy a vagyon a jogok átruházásakor még létezett.

(6) Ha a gazdagodás alanya több személy, akkor őket a gazdagodásból való részesedésük arányában kell pénzbüntetésre ítélni.

Amennyiben ez az arány nem állapítható meg, akkor azt a bíróság saját belátása szerint határozza meg.

A Btk. 20b. paragrafusa – Vagyonelkobzás

(1) A bűnszervezetek (278a. §) vagy terrorista csoportok (278b. §) birtokában lévő, illetve a terrorizmus finanszírozásának eszközeként rendelkezésre bocsátott vagy gyűjtött vagyoneszközöket el kell kobozni.

(2) A büntetendő cselekményből származó vagyoneszközöket abban az esetben kell elkobozni, ha a cselekmény, amelyből származnak, a bűncselekmények elkövetésének helyszínére vonatkozó törvények értelmében is büntetendő, de a 62–65. paragrafus alapján nem tartozik az osztrák büntetőtörvények hatálya alá.

A Btk. 26. paragrafusa – Elkobzás

- (1) El kell kobozni azokat a tárgyakat, amelyeket az elkövető a büntetendő cselekmény elkövetéséhez használt, amelyeket az e cselekmény elkövetéséhez való felhasználásra szánt, illetve amelyek e cselekmény révén keletkeztek, amennyiben ez a tárgyak különleges természete miatt a büntetendő cselekmények elkövetése elleni küzdelem szempontjából ajánlatosnak tűnik.
- (2) Az elkobzástól el kell tekinteni abban az esetben, ha a jogosult megszünteti a tárgyak különleges természetét, különösen azáltal, hogy eltávolítja vagy használhatatlanná teszi a büntetendő cselekmények elkövetését megkönnyítő szerkezeteket, illetve megjelöléseket. Azon tárgyakat, amelyekre egy a büntetendő cselekmény elkövetésében nem részt vevő személy jogot formál, csak abban az esetben lehet elkobozni, ha az érintett személy nem tudja garantálni, hogy a tárgyakat nem fogják büntetendő cselekmények elkövetésére használni.
- (3) Amennyiben az elkobzás feltételei teljesülnek, a tárgyakat abban az esetben is el kell kobozni, ha a büntetendő cselekmény vádjával nem lehet konkrét személyt büntetőeljárás alá vonni vagy elítélni.

Az 1975. évi büntetőeljárás törvény (Oszták Közlöny, 1975/631, hatályos változat: Oszták Közlöny, I 2007/109)

A büntetőeljárás törvény 110. paragrafusa – Zár alá vétel

- (1) A tárgyak zár alá vétele megengedett, amennyiben az
1. bizonyítási okokból,
  2. magánjogi követelések (367. §) biztosítása céljából, vagy
  3. a vagyonlefoglalás (Btk. 20. §), a vagyonelkobzás (Btk. 20b. §), az elkobzás (Btk. 26. §) vagy más, törvény által előírt vagyonjogi rendelkezés biztosítása céljából szükségesnek tűnik.
- (2) A tárgyak zár alá vételét az ügyészség rendeli el, és a bűnügyi rendőrség hajtja végre.
- (3) A bűnügyi rendőrségnek jogában áll tárgyakat (109. §, első sor, a) pont) saját kezdeményezésére zár alá vennie,
1. amennyiben
    - a) azok felett senki nem gyakorol rendelkezési jogot,
    - b) azokat a bűncselekmény során az áldozattól tulajdonították el,
    - c) azokat a bűncselekmény helyszínén találták, és a büntetendő cselekmény elkövetésére használhatták vagy arra szánhatták, vagy
    - d) azok csekély értékűek, illetve viszonylag könnyen pótolhatók;
  2. amennyiben azok birtoklása általánosan tilos (445a. §, (1) bekezdés);
  3. amennyiben azokkal egy a 170. § (1) bekezdésének első sora alapján zár alá vett személyt tetten érték, vagy amennyiben azokat ezen személynek a 120. § (1) bekezdése szerinti motozása során találták; vagy
  4. az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló, 2003. július 22-i 1383/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 196., 2003.8.2., 7. o.) 4. cikkében meghatározott esetekben.
- (4) A tárgyak bizonyítási okokból történő zár alá vétele (az (1) bekezdés első sora) nem megengedett, de legalábbis az érintett személy kérésére megszüntetendő, amennyiben és amikor a bizonyítási cél kép-, hang- és egyéb felvételek útján vagy írásos feljegyzések, illetve automatizált módon feldolgozott adatok másolatai révén teljesíthető, és nem feltételezhető, hogy magukat a zár

alá vett tárgyakat vagy a zár alá vett információk eredeti példányait a főtárgyalás során szemrevételezni fogják.

111. § (1) Minden személynek kötelessége (93. §, (2) bekezdés), hogy a birtokában lévő olyan tárgyakat vagy vagyoneszközöket, amelyeket zár alá kell venni, a bünyügyi rendőrség kérésére kiadja, vagy zár alá vételüket más módon lehetővé tegye. Ezt a kötelességet szükség esetén személyek motozása vagy házkutatás révén is érvényesíteni lehet; ennek során fontos a 119–122. § értelemszerű alkalmazása.

(2) Amennyiben adathordozókon tárolt információkat kell zár alá venni, minden érintett személynek hozzáférést kell biztosítani ezekhez az információkhoz, és kérésre át kell adni vagy el kell készíttetni az információkat egy általánosan használatos adatformátumban tartalmazó elektronikus adathordozót. Ezen túlmenően lehetővé kell tenni az adathordozókon tárolt információk biztonsági másolatának elkészítését.

(3) Azon személyek részére, akiket nem vádolnak a bűncselekmény elkövetésével, kérésre méltányos módon meg kell téríteni azokat a szokásos és arányos költségeket, amelyek náluk az okmányok és egyéb bizonyításfelvételi tárgyak más dokumentumoktól és tárgytól való elkülönítése vagy a másolatok kiadása miatt szükségszerűen jelentkeztek.

(4) A zár alá vétel által érintett személy részére minden esetben haladéktalanul vagy legkésőbb 24 órán belül ki kell szolgáltatni a zár alá vételről szóló igazolást, vagy azt kézbesíteni kell számára, továbbá tájékoztatni kell őt azon jogáról, hogy kifogást emelhet a zár alá vétel ellen (106. §). A magánjogi követelésekkel kapcsolatos határozat biztosítását szolgáló zár alá vételről (110. §, (1) bekezdés, második sor) lehetőség szerint az áldozatot is értesíteni kell.

112. § A feljegyzéseket és adathordozókat megfelelő módon védeni kell a jogosulatlan betekintés, illetve az adatok megváltoztatása ellen, és azokat a bírósághoz kell benyújtani, valamint azokba a bírósághoz való benyújtás előtt nem szabad betekinteni, amennyiben a zár alá vétel által érintett vagy a zár alá vétel során jelen lévő személy a törvény által elismert titoktartási kötelezettségre hivatkozva tiltakozik az írásos feljegyzések vagy adathordozók zár alá vétele ellen. A bíróság a feljegyzések és adathordozók megvizsgálását követően dönt arról, hogy azokat továbbra is zár alatt kell-e tartani, és ha igen, milyen mértékben, vagy pedig vissza lehet szolgáltatni az érintettek részére. Az ezen határozat ellen emelt panasz halasztó hatályú.

113. § (1) A zár alá vétel akkor ér véget, ha

1. azt a bünyügyi rendőrség megszünteti ((2) bekezdés),
2. az ügyészség elrendeli annak megszüntetését ((3) bekezdés),
3. a bíróság elrendeli a lefoglalást.

(2) A bünyügyi rendőrség minden zár alá vételről haladéktalanul, de legkésőbb 14 napon belül értesíti az ügyészséget (100. §, (2) bekezdés, második sor), feltéve, hogy a 110. § (3) bekezdése szerinti zár alá vételt a feltételek teljesülésének hiánya vagy megszűnése miatt nem vonja vissza az említett időpont előtt. Mindazonáltal ez az értesítés összekapcsolható a soron következő értesítéssel is, ha ezáltal nem sérülnek az eljárás vagy a személyek alapvető érdekei, és a zár alá vett tárgyak csekély értékűek, vagy azok felett senki nem gyakorol rendelkezési jogot, illetve ha azok birtoklása általánosan tilos (445a. §, (1) bekezdés). A 110. § (3) bekezdésének ötödik sorában foglalt esetben a bünyügyi rendőrségnek a termékkelőzködésről szóló 2004. évi törvény (Oszttrák Közlöny, I 56/2004) 3., 4. és 6. paragrafusában foglalt rendelkezések szerint kell eljárnia.

(3) Az ügyészség haladéktalanul indítványozza a bíróságnál a lefoglalást, vagy pedig – ha annak feltételei nem vagy már nem teljesülnek – elrendeli a zár alá vétel megszüntetését.

114. § (1) A zár alá vett tárgyak megőrzéséről a lefoglalással kapcsolatos határozat megszületéséig (115. §, (2) bekezdés) a bünyügyi rendőrség, majd azt követően az ügyészség gondoskodik.
(2) Amennyiben már nem indokolt a zár alá vett tárgyak további megőrzése, azokat késedelem nélkül ki kell adni azon személy részére, aki azok felett a zár alá vétel előtt rendelkezési jogot gyakorolt, kivéve ha ez a személy nyilvánvalóan nem jogosult erre. Ebben az esetben a szóban forgó tárgyakat a jogosult személy részére kell kiszolgáltatni, vagy pedig, ha ezen személy kiléte nem nyilvánvaló, és nem állapítható meg aránytalan ráfordítások nélkül, az általános polgári törvénykönyv (Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch) 1425. §-a értelmében bírósági letétbe kell helyezni. Az érintett személyeket értesíteni kell.

A büntetőeljárás törvény 115. paragrafusa – Lefoglalás

(1) A lefoglalás megengedett, amennyiben valószínű, hogy:

1. a zár alá vett tárgyakra további eljárások során bizonyítékként szükség lesz,
2. a zár alá vett tárgyakkal szemben magánjogi követeléseket (367. §) támasztanak, vagy
3. a zár alá vett tárgyak arra fognak szolgálni, hogy biztosítsák a vagyonlefoglalásra (Btk. 20. §), a vagyonelkobzásra (Btk. 20b. §), az elkobzásra (Btk. 26. §) vagy más, törvény által előírt vagyoni jogi rendelkezésre vonatkozó bírósági határozatot, amelynek végrehajtása máskülönben veszélybe kerülne vagy jelentősen megnehezedne.

(2) A bíróság az ügyészség indítványára haladéktalanul meghozza a lefoglalással kapcsolatos határozatát.

(3) A 110. § (4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó. A lefoglalás adott esetben az ott felsorolt kivételekre és másolatokra korlátozandó.

(4) Az adós harmadik személynek történő fizetését elrendelő bírói végzésen („Drittverbot”) és az ingatlanok kisajátítását vagy megterhelését a kedvezményezett hozzájárulása nélkül megtiltó bírói végzésen („Veräußerungs- oder Belastungsverbot”) keresztül megvalósuló lefoglalás esetében (109. §, második sor, b) pont) – amennyiben ez a törvény másként nem rendelkezik – az ideiglenes intézkedésekről szóló végrehajtási rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni értelemszerűen.

(5) A vagyonlefoglalásra (Btk. 20. §) vagy a vagyonelkobzásra (Btk. 20b. §) vonatkozó bírósági határozat biztosítását célzó lefoglalást engedélyező határozatban meg kell határozni azt a pénzüsszeget, amely megfelel a tervezett vagyonlefoglalás vagy vagyonelkobzás értékének.

(6) Amennyiben és amint a lefoglalás feltételei nem vagy már nem teljesülnek, vagy befizetik az (5) bekezdés szerint meghatározott összeget, az ügyészség a kereset bírósághoz való benyújtását követően megszünteti a lefoglalást.

III. A vagyonlefoglalás, a vagyonelkobzás és az elkobzás esetén követendő eljárásról

443. § (1) A vagyonlefoglalásról, a vagyonelkobzásról, az elkobzásról és más vagyoni jogi rendelkezésekről (pénzbüntetések, az értékvesztés és az érték megtérítése) büntetőítéletben kell dönteni, kivéve, ha ez a szakasz másként rendelkezik.

(2) Ha a büntetőeljárás eredményei sem önállóan, sem pedig a bűnösség és a büntetés kérdésével kapcsolatos döntést jelentős mértékben nem hátráltató bizonyításfelvétel végrehajtását követően nem elégségesek ahhoz, hogy az (1) bekezdésben felsorolt vagyoni jogi rendelkezések kiszabásáról megbízhatóan lehessen ítélezni, azok kiszabásának lehetőségét egy külön határozat meghozatalával (445. és 445a. §) fenn lehet tartani, kivéve abban az esetben, amikor egy ilyen rendelkezés az érintett vagyoneszközök vagy tárgyak miatt már nem megengedett.

(3) A vagyoni jogi rendelkezésekkel kapcsolatos határozat – a 445a. §-ban foglalt esetet kivéve – egyenértékű a büntetés kihirdetésével, és az ellen az elítélt vagy a potenciálisan felelősségre vonható személy (64. és 444. §) javára vagy hátrányára fellebbezés nyújtható be.

444. § (1) A főtárgyalásra és az ítélethirdetésre a potenciálisan felelősségre vonható személy (64. §) távollétében is sor kerülhet, ha ezt a személyt hivatalosan is meghívták a főtárgyalásra (221. §, (2) bekezdés).

(2) Amennyiben a potenciálisan felelősségre vonható érintett felek csak a vagyonek kobzásra vagy az elkobzásra vonatkozó határozat jogerőre emelkedését követően élnek jogaikkal, a tárgyakra vagy azok vételárára (408. §) vonatkozó követeléseiket polgári jogi úton a határozatot követő 30 éven belül érvényesíthetik az állammal szemben.

444a. § A vagyonek kobzásra vonatkozó rendelkezések – eltérő rendelkezés hiányában – értelemszerűen a pénzbüntetésekre, az értékvesztés és az érték megtérítésére, valamint a vagyonek fölösztésére is érvényesek.

445. § (1) A felperesnek önálló indítványt kell benyújtania vagyoni jogi rendelkezések kibocsátására, amennyiben megalapozott az a feltételezés, hogy a vagyonek fölösztés (Btk. 20. §), a vagyonek kobzás (Btk. 20b. §) vagy az elkobzás (Btk. 26. §) feltételei adóttak, de arról büntető eljárás vagy a Btk. 21–23. paragrafusában szereplő intézetek valamelyikében való elhelyezésre irányuló eljárás keretében nem lehet határozatot hozni.

(2) A vagyonek fölösztésre vagy a vagyonek kobzásra irányuló indítványról a rendelkezést megalapozó cselekmény miatti tárgyalás és ítélethozatal ügyében hatáskörrel rendelkező bíróságnak, illetve ilyen bíróság hiányában annak a tartományi bíróságnak, amelynek illetékességi területén a szóban forgó vagyoneszköz vagy tárgy található, önálló eljárás keretében, nyilvános szóbeli tárgyalást követően, ítélet útján kell határoznia. A tartományi bíróság egyesbírója keresztül hozza meg határozatát. Amennyiben ülnök- vagy esküdtbíróhozott ítéletet a rendelkezést megalapozó bűncselekmény ügyében, vagy ha fenntartotta magának az azzal kapcsolatos határozat jogát (443. §, (2) bekezdés), az egyesbíró szerepét annak elnöke tölti be.

(3) Az elkobzásra irányuló indítványról a bűncselekmény elkövetésének helye szerint illetékes járásbírósnak, illetve amennyiben a bűncselekmény elkövetésének helye nem ismert vagy külföldön található, annak járásbírósnak, amelynek illetékességi területén a szóban forgó tárgy található, önálló eljárás keretében, nyilvános szóbeli tárgyalást követően, rendszerint (445a. §) ítélet

útján kell határoznia. A járásbírók előtti eljárások keretében tartott főtárgyalásokra vonatkozó rendelkezések és a 444. § értelemszerűen alkalmazandók.

(4) Az ítélet ellen – a 463–468. §-t (és a 489. §-t) értelemszerűen alkalmazva – az érintett javára vagy hátrányára fellebbezés nyújtható be; a 444. § (1) bekezdésének utolsó mondata értelemszerűen alkalmazandó.

445a. § (1) Egy önálló eljárás keretében az elkobzásra irányuló indítványról a felperes és a potenciálisan felelősségre vonható érintett felek (444. §) meghallgatását követően határozat útján a járásbíró dönthet, amennyiben az elkobzással fenyegetett tárgyak értéke nem haladja meg az 1000 eurót, illetve amennyiben olyan tárgyról van szó, amelynek birtoklása általánosan tilos. A potenciálisan felelősségre vonható érintett felek meghallgatásától el lehet tekinteni abban az esetben, ha azok tartózkodási helye külföldön található, vagy nem állapítható meg jelentős eljárási költségek nélkül.

446. § Amennyiben az önálló eljárás feltételei csak a főtárgyalás során teljesülnek, a határozat egy olyan ítélet formájában is megszülethet, amely az alperest felmenti, vagy az intézetben való elhelyezésére irányuló kérelmet elutasítja.

A kiadatásról és a büntetőügyek során történő jogsegélyről szóló 1979. december 4-i szövetségi törvény (a kiadatásról és jogsegélyről szóló törvény – Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz)

A külföldön hozott büntetőbíróági határozatok végrehajtásának feltételei

64. § (1) Egy külföldi bíróság által hozott – pénzbüntetést, szabadságvesztéssel járó büntetést, megelőző intézkedést vagy vagyoni jogi rendelkezést kiszabó – jogerős határozatnak egy másik állam kérésére történő végrehajtása vagy további végrehajtása abban az esetben megengedett, ha:

1. a külföldi bíróság határozata az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (Oszták Közlöny, 210/1958) 6. cikkében foglalt alapelvekkel összhangban álló eljárás során született;

2. a határozat egy olyan cselekmény ügyében született, amely az oszták jog értelmében büntetendő;

3. a határozat nem a 14–15. paragrafusban felsorolt büntetendő cselekmények valamelyikének ügyében született;

4. a végrehajthatóság még nem évült el az oszták jog értelmében;

5. a külföldi bíróság határozata által érintett személy ellen a szóban forgó cselekmény ügyében belföldön nem folyik büntetőeljárás, nem ítélték el vagy mentették fel jogerősen, és a vele szemben folytatott eljárást más módon sem szüntették meg.

(2) Egy külföldi bíróság által hozott – szabadságvesztéssel járó büntetést vagy megelőző intézkedést kiszabó – határozat végrehajtása kizárólag abban az esetben megengedett, ha az elítélt oszták állampolgár, lakóhelye vagy tartózkodási helye belföldön található, és hozzájárult a határozat belföldön történő végrehajtásához.

(3) A megelőző intézkedések végrehajtása csak abban az esetben megengedett, ha az oszták jog hasonló intézkedést irányoz elő.

(4) Egy külföldi bíróság által hozott – vagyoni jogi rendelkezést kiszabó – határozat végrehajtása kizárólag abban az esetben megengedett, ha a pénzbüntetés, a vagyonlefoglalás, a vagyonelkobzás vagy az elkobzás feltételei az oszták jog értelmében teljesülnek, és még nem született megfelelő belföldi rendelkezés az ügyben.

(5) Egy külföldi bíróság által hozott – pénzbüntetést vagy vagyonlefoglalást elrendelő – határozat végrehajtása ezen túlmenően csak abban az esetben megengedett, ha a behajtás belföldön várható, és az érintettet, amennyiben elérhető, már meghallgatták az ügyben.

(6) Egy külföldi bíróság által hozott – vagyonelkobzást vagy elkobzást elrendelő – jogerős határozat végrehajtása továbbá csak abban az esetben megengedett, ha a határozat által érintett tárgyak vagy vagyoneszközök belföldön találhatók, és az érintettet, amennyiben elérhető, már meghallgatták az ügyben.

(7) A pénzbüntetések és a vagyonlefoglalásokból befolyó összegek, az elkobzott vagyoneszközök és tárgyak az államra szállnak.

Belföldi végrehajtási határozat

65. § (1) A büntetőügyekben hozott külföldi bíróági határozatok végrehajtásának átvállalása esetén a határozat által kiszabott intézkedés figyelembevételével az oszták jognak megfelelően kell meghatározni a belföldön végrehajtandó büntetést, megelőző intézkedést vagy vagyoni jogi rendelkezést. A külföldi bíróági határozatban elrendelt vagyonelkobzást belföldön is végre lehet hajtani vagyonelkobzásként, ha az oszták jog értelmében vagyonlefoglalásra kerülne sor.

- (2) A határozat által érintett személy a végrehajtás átvállalása révén nem kerülhet kedvezőtlenebb helyzetbe, mint amit a más államban történő végrehajtás jelentene számára.
- (3) A büntető törvénykönyv 38. és 66. §-a értelemszerűen alkalmazandó.

66. § A külföldön hozott büntetőbíróági határozatok végrehajtására irányuló kérelmeket az Igazságügyi Minisztérium továbbítja az illetékes tartományi bírósághoz (67. §, (1) bekezdés). Amennyiben már a kérelem beérkezésének időpontjában ismeretesek olyan körülmények, amelyek miatt – a 2. §-ban és a 3. § (1) bekezdésében felsorolt valamely okból kifolyólag – a végrehajtás átvállalása nem megengedhető, vagy ha a kérelem törvényes eljárásra alkalmatlan, akkor azt az igazságügy-miniszter haladéktalanul elutasítja. Az igazságügy-miniszter – saját kezdeményezésére vagy az Elsőfokú Bíróság kérésére – az eljárás bármely szakaszában kérheti a végrehajtás átvállalását kérő államtól további dokumentumok benyújtását.

67. § (1) A végrehajtásra irányuló kérelem, valamint a büntetés, a megelőző intézkedés vagy a vagyonlefoglalás kiigazítása tekintetében az a tartományi bíróság az illetékes, amelynek illetékességi területén az érintett személy lakó- vagy tartózkodási helye található. Ha nem határozható meg e rendelkezések alapján, hogy melyik az illetékes tartományi bíróság, úgy a Bécsi Tartományi Büntetőbíróság az illetékes hatóság. A vagyonelkobzásra vagy elkobzásra vonatkozó határozat végrehajtására irányuló kérelem tekintetében az a tartományi bíróság (a büntetőeljárási törvény 31. paragrafusának (5) bekezdése) az illetékes, amelynek illetékességi területén a vagyoneszköz vagy tárgy található.

(2) Az igazságügy-miniszter az előírt módon közli a kérelmező állammal a végrehajtás átvállalására irányuló kérelemmel kapcsolatos döntést, és értesíti azt a végrehajtásról.

(3) A büntetés vagy megelőző intézkedés végrehajtásának átvállalását követően az ítélet alapjául szolgáló cselekmény miatt már nem indítható büntetőeljárás.

(4) A büntetés végrehajtására, a feltételes szabadlábra helyezésre és a kegyelmi jogra az osztrák jog vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) A büntetés végrehajtását minden esetben be kell fejezni, ha a büntetés vagy a megelőző intézkedés végrehajthatósága a kérelmező állam joga értelmében megszűnik.
